

ogrebat. Tudi bučelam se ne zgodi nič žalega. Vesele in črsteve začnejo letati na pašo. Roji imajo sedaj tudi bogato mizo pogrnjeno. Vendar do sedaj je še malo kaj slišati, da bi se rojili.

Židrine kokone kupuje gosp. Titus Rochel et Comp. v Gradci in sicer po 1 fl. 80 kr., če gre na funt menj kakor 300 kokonov; 1 fl. 50 plačuje za 350, potem 1 fl. 30 za 400, nadalje 1 fl. 10 za 450 in 1 fl. za 500 kokonov na 1 funt. Kder njih pa 600 ali še več pride na 1 funt, se plačuje samo 90 kr. Kokoni morajo biti že umorjeni in dobro posušeni. Vlažni, mokrotni kokoni se poprej posuše, potem na tehtnico denejo in tako izplačajo.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca v Slov. goricah. (Letina med Dravo in Muro na Slovenskem). Po obilnem snegu in dolgi zimi počenshi od sv. Martina prideta še mrzel sušec in april. — Na polji bilo je ob Jurjevem žalostno gledati; pšenica še se je srednje ohranila, alj rž je kazala jako slabo. „Ob Jurjevem se mora vrana v žitu skriti“ velja tukaj za pravoč. Letos pa še vrabec tega na mnogih krajih storiti ni mogel. Mnogi so tedaj žito podorali in jarenino vsejali. Pa glej čudo božjo! po jako ugodnem maji se je rž tako popravila, da bodo v nekaterih krajih imeli obilno žetev, kakor sem vidil na Ljutomerskem polji in okoli Ormuža; pa tudi v različnih dolinah Slovenskih goric se najde tu pa tam lepo žito; pšenica pa poprek dobro kaže. — V vinogradih je visoki trs zvečine pomrznil; — kder je bilo mnogo takega, bo gorica redka, ker tudi iz starine malo žene; nizki trs pa lepo kaže; — celo tam, kder je lani slana in toča hudo razsajala, bo nekoliko pridelka. 2. junija sem videl že grozd (Izabelo) cvesti; in zdaj 6. jun. je vse za cvet pripravljeno. Kdo bi to mislil, ko je še ob Filipovem bilo vse suho po vinogradih? Sadja bo tu pa tam male mere, na večih krajih celo nič razun male trohe šrešenj, orehov in brezkev. — 3. 4. 5. 6. jun. smo imele hude plohe, celo točo na nekaterih krajih. 30. maja je vdarilo v neko klečanje pri sv. Urbanu višje Ptuja, 5. jun. in pri Bratkoviču fare sv. Jurja na Šavnici; pogorel je kmečki hram. 6. jun. je na Kukavi strela zažgala želarsko poslopje; ljudje so povsod življenje oteli. Od treska in hudega vremena reši nas o Gospod!

Iz Poličan. (Dva požigalca). V Poličanah je v kratkem času 3krat gorelo, vsekdar okoli 1/2 po noči. Ogenj je bil vselej nastavljen in sicer sedemkrat ga je požigalec nastavljal, pa drugokrat so še stražarji nevarnost o pravem času zapazili in ogenj zadušili. Pri tretjem požaru je zgorelo 8 velikih poslopij, med njimi tudi farovski hlev, na kterega pa ogenj ni bil nastavljen, ampak od pogorelih stanov po vetru prinešen. Pri preveliki

kem požaru ni bilo ljudi, da bi bili streho polivali, in tako se je slamnata streha vnela. Zažigalec je že vjet. Dobili so ga ravno, ko je sedemkrat poskušal v streho ogenj nastaviti. Mladi, še neki ne osemnajst let stari komij je požigalec, ki je tik pogorišča prodaval; zdaj je v preiskavi v Slov. Bistrici. Ž njim je zaprt nek mladi žnidar, ki je bil zato na sumu, ker je bil pri gašenju vselej eden prvih in ker je bil veliko v tovaršiji s komijem. Učitelj pa, kolikor je tukaj znano, ni bil nobeden na sumu*). Temu naj bo še dostavljeno, da je tukajšni župan prosil za vojaško (žandarstvo) pomoč za nočno stražo ali patrolo, pa nje ni dobil; le za vsako drugo noč sta bila obljubljena 2 žandarja, ki sta pa vsekdar, kedar je gorelo, še le prišla pogorišča gledat. Višja gosposka zavrača župane na lastno pomoč, naj sami patrolirajo. Ali župani, ko so skoro sami posestniki, tega ne zmorejo in je tudi nevarno, hudobnežem zameriti se, ker se je bati, da njim ravno zato, če se njihovim hudobijam ustavljajo, lahko postavijo rudečega petelina na streho. Po mestih mrgoli vojakov in še žandarji se v mesta vtikajo. Kmeti so pa izpostavljeni hudobnežem, da si niso pred njimi varni ne življenja, ne imetja. Zakaj neki kmeti največje breme denarne in krvne dače nosijo? Ko bi preskrbni poslanec Seidl na pravem mestu o tej reči ktero pametno zinil! Poličani posebno bi imeli pravico ga na dolžnost hvaležnosti opomniti, ker mu vsekdar kakor zvesti botri na strani stojijo in še drugih za njega pridobijo, kedar velja v dež. ali drž. zbor voliti moža, ki bi njihove zadeve zastopal. V zadevi varnosti, smo pa na deželi jako na slabem; to smo si Poličani sami poskusili. — Eden smrkovi pobalin nas je imel vse v strahu.

Od ogersko-štajerske meje. Prihodnji mesec se bodo vršile na Ogorskem volitve v deželni zbor. Živahno gibanje se je pričelo zaradi tega že med Romuni, med Srbi in Slovaki. In kaj delajo naši bratje Prekmurci? Nameravajo tudi oni v prihodnje otresti spono madžarizma, in postaviti v Soboti in Rakši svoja, to je, rodoljubna kandidata? — Nikakor ne, — povsod držijo križem roké, povsod hlapčevsko vpirajo oči in ušesa na vsemogočne uradnike, kaj neki bodo ti iztuhtali in ukazati blagovolili. Slišimo, da je postavil v Soboti paša teh pokrajin, stolni sodnik Augustič, svojega sina za kandidata, človeka, ki mu je za blagor in narodne pravice Slovencev mar toliko, kakor za lanski sneg. Kedaj vzbudi Bog moža, ki se bo usmilil tega revnega, tlačnega rodu? Kedaj se bote zedinili vsi, luterani in katoličani, ter si enoglasno izbrali — ne tujca, sovražnika svojega, marveč domačina, razumnika, poštenjaka, — ki Vam bo iz obilnih zadreg pomagati vedel in — hotel??!

*) S tem bodi poročilo v Sl. Gosp. 23. šte. popravljenost! Vred.

Iz gornje Radgone. (Toča). Kakor na sednem Nemškem, udeležuje se tudi tukaj — hvala Bogu — na tisoče in tisoče vernega ljudstva jubilejskih procesij. „Da, živi še v narodu vera, živi še katoliško čutenje in prepričanje“, — djal sem gledaje neštevilne množice, združene v goreči molitvi. — Na polji pšenica, in v vinogradu ljuba rozga še precej obeta. Žalibog, da se prikaže včasih že tudi toča. Pri Kapeli je te dni mnogo kvara storila.

Od Sotle. (Nekaj za poslance). Nič druga, kakor sam tat. Sedaj so zares žalostni časi za kmeta. Celo leto se poti, da bi si kaj pridelal, potem pa pride tat pa mu v eni noči odnese. Tako se je zgodilo J. Kitaku. Vzeli so mu ves špeh, meso in žito. Jakob-u Gobcu so ukradli kastruna, za hlevom odrli kožo in njo tako zrezali, da ni za nobeno rabo; meso pa so odnesli. Podlipniku so voľa ukradli. Koresu so v klet strli in vino odnesli; in takih litanij bi lahko več naštel, kakor je svetnikov v pratiki zaznamovanih.

Ljudje si glave belijo, ter pravijo: za božjo voljo v poprejšnih časih ni bilo tako.

Sedaj pravijo postopači: naj kmet le sam dela; kedar bo kaj pridelal, pa mu vzamemo. Vsaj smo svobodni. Po dnevu se potikamo, kakor se moremo; po noči pa hajd na oglarijo, kder se marsikaj zavoha. Ako se prilika ponudi, pa vzamemo seboj. Na desni strani Sotle je eden, koji je iz kajhe prišedši rekel: „tatvine nikoli ne pustim. V kajhi mi je boljše bilo, kakor doma, zaslužil sem v kratkih tednih 15 fl., katere sem za likov v Rogateci zapil“. Tedaj vidite gg. državni poslanci in c. k. sodniki, da s samo kajho se ne bode število tatov zmanjšalo.

Ignac Mikuš,
kmet.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovenci in Hrvati se začenjajo čedalje bolj sprijazniti. Ne davno bili so slovenski pevci v Sisku na Hrvatskem častno sprejeti. Sedaj pa se sliši, da bodo hrvatska pevska društva obiskala Slovence v Ljubljani in na krasnem bleškem jezeru. To je lepo! Brat se naj z bratom družijo zoper vzajemne sovražnike. — Ustavaški minister Banhans dobi celo ministersko plačo za penzijo in ne samo 4000 fl. — Svitli cesar so za potovanje v Dalmacijo morali potrošiti više 400.000 fl. Zato so odrekli prošnikom iz Bukovine, ki so prišli prosit, da bi njih obiskali. Tudi potovanje na Gališko so odložili. V Trstu prebiva 10.000 Slovencev, okolica pa je vsa slovenska in vendar so laški mestni očetje zavrgli prošnjo društva: Edinost, ki je prosilo, naj se Slovcem dopisuje slovenski. Lah, Nemeč i Madžar ostanejo nam vselej neprijatelji.

Na Ogerskem se pripravljajo na volitve. Stari Déak ni hotel sprejeti nobene ponudbe; Gyezy

pa le na silne prošnje njegovih volilcev v Komornu. Tudi Slovaki se pripravljajo na vso moč.

Hrvatski sabor je po viharnem zasedanju končan in razpuščen. Sicer je večina saborska bila vrlo narodna ali pred Madžari prebojazljiva in zato je zavrgla velevažni predlog dr. Makanca, naj bi se cesar poprosil, da se zopet začnejo razprave gledé zedinjenja Hrvatske z Dalmacijo. Vendar kar letos ni obveljalo, bo pa drugokrat. Kajti kakor dr. Makanec, tako sodi vsak misleč Hrvat. Hudo je razdražilo Hrvate tudi to, da hočejo Madžari zagrebački nadškofiji vzeti Medžimurje, da ga pritaknejo madžarski Vesprimski škofiji in ga popolnem pomadžarijo. Sploh Hrvati in Madžari se bodo do hudega sprli.

Vnanje države. Nemci se hudo jezijo, da niso smeli s Francozi vojske začeti, ker sta Rus in Anglež ugovarjala. Bismark je pre od cesarja si izprosil in dobil odpust. Poprej pa še je našega ministra Andrassyja pohvalil, ker ga je ta edini zoper Rusa in Angleža podpiral. To se nam zdi jako nespametno in za Avstrijo sramotno. Kajti Prus je sedaj nam to, kar nam je nekaj bil — Turk, najnevarniši sovražnik. — Lah bi se sicer cerkveno premoženje vse pobrali pa vse zapravili. Skoro vsi milijoni so zlezli v žepe juda Rothschilda. Severna Amerika ne trpi več, da bi avstrijski tati, goljufi in hudodelniki ondi našli zavetja. Vsakega bodo prejeli in nam nazaj poslali. V južni Ameriki v državi: Nova granada je strahovit zemljin potres zrušil 5 mest; 16.000 ljudi je usmrtil.

Za poduk in kratek čas.

Slovenka piše iz Amerike.

Ob času stavljenja južne železnice prišla sta iz Českega 2 uboga delavca, mož in žena v Slivnico pri Mariboru. Imela sta 2 deklici seboj, koji sta pri 2 rodbinama v Slivnici zapustila v odreji ter odpotovala na Česko in potem črez morje v daljno Severno Ameriko. Tukaj v mestu Allegheni v deželi Pensilvaniji še sedaj stanujeta, više 20 let, kot naselnika in posestnika. Zapuščeni deklici ste pa v Slivnici kot Slovenki dorastli v zala in pridna dekleta. Pred 3 leti ste se podali k svojim starišem v Ameriko. Starejša, Marija Houdek po imenu, je te dni mično pismo pisala iz Amerike, iz katerega nam je dovoljeno sledeče posneti:

Amerika, kolikor sem nje že videla, je Evropi zelo podobna. Ima lepe ravnine in visoke bregove pa tudi še veliko pustih krajev in prazne zemlje. Kajti ljudi je še premalo za obdelovanje te obširne zemlje. Dve tretjini Evropecev bi se lahko tukaj naselili. V pustih krajih je še veliko zverine. Prebivalci prebivajo večidel po mestih.

Tukaj v Pensilvaniji je poleti večja vročina, kakor na Stajerskem, zima pa je veliko bolj huda.